

AKADEMIE VÝTVARNÝCH UMĚNÍ V PRAZE

Studijní obor: Výtvarná umění

Ateliér kresby

Diplomová práce

Wooden cave

Autor práce: Anna Ruth

Vedoucí diplomové práce: Jiří Petrbok, ak. mal.

Oponent diplomové práce: Dominik Gajarský, MgA

Akademický rok 2021/2022

Doted' jsem ve své tvorbě oddělovala hudbu a obraz. Postupem času ve mně roste touha prozkoumat jejich spojení. Intuitivně tak tíhnu k vytvoření prostředí, které mi umožní pocítit fyzické obklopení tím, co se hudbou i obrazy snažím vyjádřit. Jde mi o vytvoření přirozeného prostředí do, kterého můžu vstoupit a performovat zpěvem uprostřed velkého prostoru instituce.

Zatím jsem jako malířka vytvářela prostředí jen v ploše obrazu, a pokud šlo o fyzické realizace v prostoru, šlo pouze o prostředí domova. V případě pokojů, ve kterých jsem žila, šlo často o prostory tak malé, že celé mé osobní teritorium bylo vyplněno postelí. Postel se tak stávala dějištěm všeho. Srdce bytu, domova.

Na stáži v Indonésii jsem si poprvé uvědomila, jak jsme během spánku zranitelní. První noc na Jávě jsem zkoušela spát bez moskytiéry, v zemi, kde jediné bodnutí maličkého hmyzu může znamenat fatální následky. Moskytiéra v takové zemi je naprostou nutností k přežití. Není možné si dovolit zanechat své tělo nestřežené bděním, není možné usnout. Ten zvláštní prostupný prostor v prostoru patřící jediné posteli znamená jediné bezpečí, když přijde noc. Skrz může světlo, vzduch, zvuk. Hmyz ne. Látka je tak jemná, že působí spíš jako magické pole ochrany, než cokoliv jiného.

Když jsem se začala své diplomové práci věnovat, uvažovala jsem o něčem, co jsem si pro sebe nazvala „elfskou Ikeou“. Pokaždé, když jsem byla nucena začínat žít na novém místě, ať už v rámci stáží nebo při jakémkoliv stěhování, kterých jsem měla mnoho, byl pro mě základ zařídit si domov tak, aby pro mě vyjadřoval vše, co pro mě toto slovo znamená. Když jsem pak žila v jiných evropských zemích, vždy jsem se potřebovala zorientovat v novém neznámém prostředí. Komfortní ostrov pro mě byla Ikea. Začala tak mnohdy série mírně obsesivních návštěv obchodního domu, který mě vždycky dokázal ošálit falešnými „domovy“. Najednou jsem se dokázala uklidnit mezi klony domácností, které částečně znám z každého bytu, cizího i svého. Lehala jsem si do postelí a cítila se jako ve svém, sledovala další zákazníky přirozeně proudit v tu chvíli mou ložnicí a stejně jsem byla omámená jakousi intimitou, která mi i přes okolnosti, že jsem jen v kulisách uprostřed obrovské haly obchodu, přišla zcela reálná.

Každý si vytváříme vlastní mikrokosmos. Většinu života lidé tráví v interiérech. Utváříme je a ony utváří nás. Během pandemie jsem svému prostředí začala věnovat jinou pozornost. Byty jsou jako lidský ekvivalent schránek larev chrostíků. Rozšíření naší osobnosti do rozmanité a hmatatelné podoby. Nánosy předmětů, které si vybíráme, dokud s námi rezonují a aktivně se jimi obklopujeme, nebo jen pasivně necháváme ve své blízkosti existovat něco, co do našeho prostoru přišlo samo, či náhodou. Naše bydlení může návštěvníkům vypovědět hodně o nás samých.

System čínské Feng-shui vychází ze zkoumání toho, jak uspořádání našeho prostředí ovlivňuje veškeré aspekty našeho života. Manipulací prostředí, ve kterém člověk žije tak lze nastolit různé poměry sil v našich životech, dosáhnout slávy, uzdravení, úspěchu a spokojenosti v rodině. Nebo naopak „nesprávným“ uspořádáním bránit a blokovat různé energie. Například Pa-kua je „univerzální systém, s jehož pomocí lze identifikovat hlubší příčiny problémů v životě lidí posouzením mikrokosmu, ve kterém člověk žije – jeho místností, pracovního stolu apod. Jednotlivé předměty, jejich umístění v prostoru a jejich současný stav vypovídají srozumitelnou řečí o kvalitě života lidí a o pravých příčinách jejich problémů či nemocí.“¹

Obrazy, které budou součástí mé instalace vnímám jako součást většího celku. Ráda bych, aby dohromady působily spolu s nábytkem pokoje v harmonické rovnováze a nestrhávaly příliš velkou pozornost podobně jako u bytového doplňku. Série maleb vychází ze skic, které jsem si volně zaznamenala do deníku nazvaném „dreaming about my diploma“. Mojí osobní výzvou v poslední době bylo zvětšení měřítka ve svých malbách. Posílení jejich schopnosti obstát i ve větším prostoru. Zatím vnímám většinu svých maleb spíše komorně, není to nutně slabost, ale snažím se jako malířka neuvíznout dlouho v jedné pohodlné poloze.

Obrazy jsou malovány převážně lehčí lazurou, místy je přiznané syrové plátno bez podkladu. Poslední dobou je pro mě velkou inspirací, slovenský mladý malíř Andrej Dúbravský, který právě tímto způsobem alla prima pracuje.

¹ <https://cs.wikipedia.org/wiki/Feng-%C5%A1uej>

Moje identita a tvůrčí procesy jsou od začátku silně spojeny s přírodou. Jsem fascinována vším, co roste, bují, tleje a žije svým životem. Příroda a zelené neprostupno je pro mě až archetypálním dějištěm pro sny, představy a tužby. Prostředím, ve kterém se většina mých maleb odehrává. Moje „Wooden cave“ by měla být intimní prostorem, zdrojem obnovy síly, bezpečným útočištěm, kde se všechny aspekty mé identity můžou potkat a zhmotnit. univerzální systém, s jehož pomocí lze identifikovat hlubší příčiny problémů v životě lidí posouzením mikrokosmu, ve kterém člověk žije – jeho místností, pracovního stolu apod. Jednotlivé předměty, jejich umístění v prostoru a jejich současný stav vypovídají srozumitelnou řečí o kvalitě života lidí a o pravých příčinách jejich problémů či nemocí.